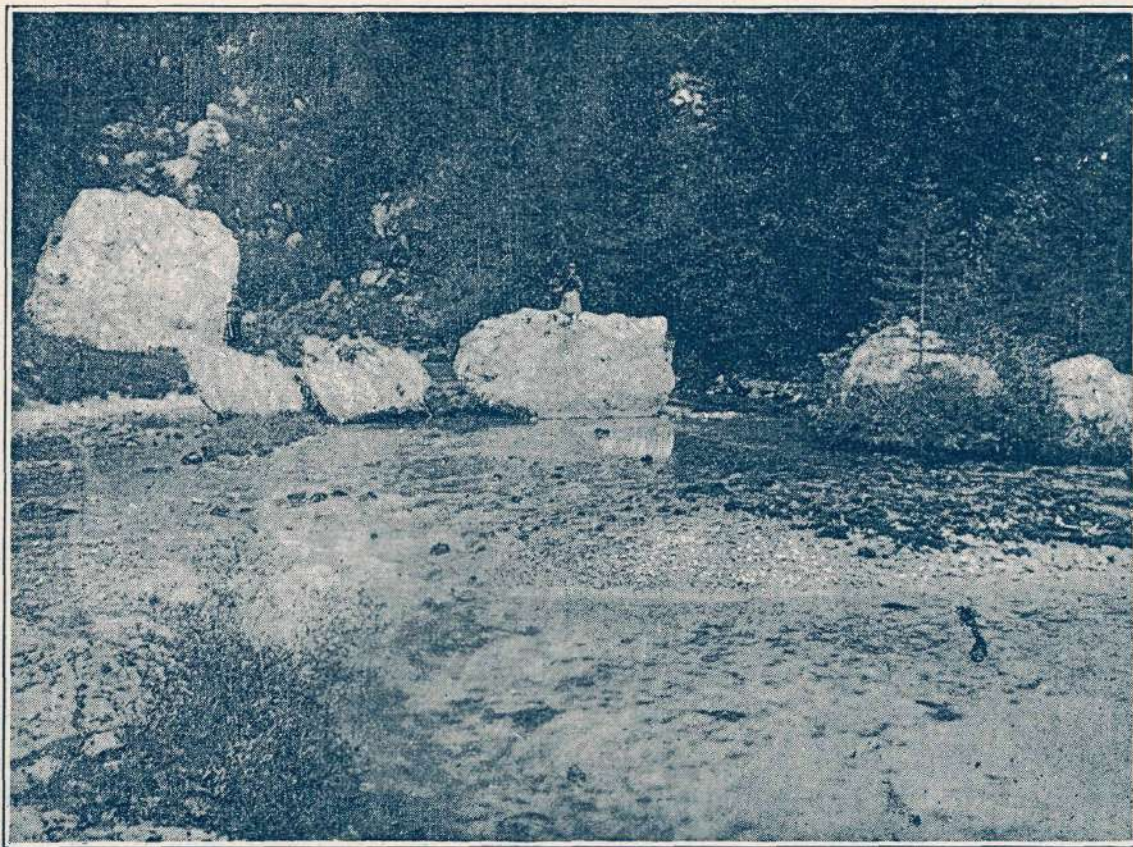

z lučjo v stanovanje. Dospevša v skrbno opravljene sobe, položi spavajoče dete na posteljo ter je poljubi. V tem času je polagoma vstala postrežnica, za njo kuharica in dekla. Že dva dni so čakale njenega prihoda. Na pol zaspano so pozdravile novo gospodinjo, katero je vidno veselilo, da ji je »on« vse tako pripravil. Pohvalila je služabnice, da so jo prišle pozdravit, in jih poslala počivat,

sama pa je sedla k mizici in nekaj pisala v svoj dnevnik.

O ti priložnosti lahko opazujemo lepo, a nekoliko upalo lice gospé Gorčičeve, katero je zviti Marini preslepil, da je zapustila svojega soproga in ubežala v Gorico, kamor je bil tedaj Marini premeščen.

Še prej, nego Gorčič, znal si je bil Marini pridobiti srce lepe Márice. Žen-

Izvirek kamniške Bistrice.

(Po fotografiji.)

ska je pač ženska: vsaka gleda preveč na zunanost, uglajenost in lepe besede. Marini je tudi vprašal njene stariše, da bi mu jo dali v zakon, a njen oče je menda poznal nestalnost prosilčevega značaja in mu prošnjo odbil, ne da bi mu pravil, zakaj.

Ona je potočila nekoliko solz, on se je jezil, da mu je izpodletelo, posebne žalosti pa ni kazal.

Ko je nekoliko pozneje Gorčič potrkal pri Márinih roditeljih za lepo mladenko in so mu jo tudi obljubili, premagal je Marini na videz sam sebe, opustil misel na Maro in se še dalje in povsodi laskal dekletom. Tudi Maraga je nekoliko pozabila. Saj je bil Gorčič popoln mož, ki je imel najlepše lastnosti in zlat značaj za družinsko življenje. Ko jo je pa videl Marini, da je